

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת

357

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-677779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"דַּבֵּר אֶל אֶהָרֹן וְאִמְרַת אֵלָיו בְּהַעֲלִיךְ אֶת הַנֵּרֹת אֶל מֹול פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרֹת"

השקיקה למצוות

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

וכבוד ועל זה נאמר: 'בשמאלה, עושר וכבוד. למשמאילים בה, עושר וכבוד'. וכן אותם אשר הם מתעסקין במצוות על מנת לזכות בהן לעוה"ב שהם העובדים מיראה, זוכים בכונתם להנצל ממשפטי הרשעים ונפשם בטובה תלין.

והעוסקים במצוות מאהבה עם עסקי העוה"ז, יזכו בעוה"ז לחיים טובים כמנהגו של עולם ובחיי עוה"ב זכות שלמה שם. והעוזבים כל עניני העוה"ז ואינם משגיחים עליו כאילו אינם בעלי גוף, יחיו לעד בגופם ובנפשם. ולכן יאמרו הכתובים: "למען יִאָרְכּוּן יְמֵיךָ" ('שמות' כ) "למען תִּתְקַיֵּה" ('דברים' טז) "וְהִאָרְכַּף יָמִים" ('דברים' כב), כי הלשון יכלול מיני החיים כולם, כפי הראוי לכל אחד' ע"ש.

המצוות ניתנו לאדם כדי שיחיה בהם; 'כי הם חיינו ואורך ימינו' וכפי הכנת האדם זוכה הוא לחיים כנ"ל. ויש סוגים שונים של "נתייבקים". אולם מטרת האדם צריכה להיות שיזכה לחיי עולם, שתפרח ותגדל הנטיעה שנטע בו 'מלך קל חי וקיים', חיים שבהם קורת רוח אחת שקולה כנגד כל חיי העוה"ז. והעוסק בתשובה ובמעשים טובים כראוי, זוכה לחיים אלו. ואילו הרשע, שאינו עוסק במצוות ושוקע בחיי העוה"ז, חיותו היא מגושמת והוא ממית עצמו מחיי עונג רוחניים ונצחיים.

המשך בעמ' 2 <<<

למלאותו, אלא הצטער על מעלת מסירות נפש זו ש"וּכְכַל נִפְשֶׁךָ" 'אפילו נוטל נשמתך'. וצריך להבין; הרי ר"ע היה מלא וגדוש בכל התורה כולה. וכי מעלותיו וגדולתו לא השביעו אותו וצריך להצטער כל ימיו 'מתי יבוא לידי ואקיימנה?' וכן מסופר על הגר"א שבשעת פטירתו בכה על עזיבתו את העולם שאפשר בו לזכות במצוה עבור פרוטות וכי מה היה צריך הגר"א להצטער? הרי היה מלא במצוות בלי סוף! ומדוע לא הרגיש שביעה וסיפוק מלא ממצבו המרומם?

ביאור העניין; הדנה מתפללים אנו בכל יום; 'ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו'. באדם נטועה נשמת חיים, חיי עולם חלק אלוק ממעל, נפש שהיא חיה וקיימת לעד ומקורה ממלך קל חי וקיים. ובאמת יש מדרגות בחיים; יש חיי עוה"ז של רשעים, שעל זה נאמר: 'רשעים בחייהם קרויים מתיים'. שהרי ניתקו עצמם משרשם, מחיי הנצח. והניתוק הזה, הוא מות להם.

והרמב"ן בפרשת 'אחרי מות' על הפסוק: 'וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקְתֵי נְאֻם מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאֱלֹהִים נְחִי בְּקִם אֲנִי ה'" ('ויקרא' יח) 'ודע כי חיי האדם במצוות כפי הכנתו להם; כי העושה המצוות שלא לשמן, על מנת לקבל פרס, יחיה בהן בעוה"ז ימים רבים, בעושר ובנכסים

וברש"י ז"ל; 'למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים? לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו. אמר לו הקב"ה: "חייך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב הנרות" עכ"ל. והרמב"ן שואל: 'מה טעם לחלישות הדעת הזו? והלא קרבנו גדול משל נשיאים, שהקריב בימים ההם קרבנות הרבה כל ימי המלואים' ע"כ. ובאמת אפילו אם לא היה מקריב בימי המלואים, מה מקום יש לחלישות הדעת, הרי אהרן היה גדול מהנשיאים פי כמה ומושלם במעלותיו. ואם קרבן הנשיאים לא היה מחויב להקריב, א"כ אי ההקרבה לא פגמה מאומה ממעלתו ומה מקום יש לחלישות דעת?

בגמרא ('ברכות' סא:): 'בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה, זמן ק"ש היה. והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: "רבינו עד כאן?" אמר להם: "כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה: 'וּכְכַל נִפְשֶׁךָ" ('דברים' כ) אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבוא לידי ואקיימנו? ועכשיו שבא לידי, לא אקיימנו? היה מאריך, עד שיצתה נשמתו באחד'.

כל ימיו היה מצטער! וזה לא היה צער על חיוב שהוא מחויב בו ואינו יכול

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

הכלל הוא; כי כל דבר שואף לשרשו. **'איזהו חכם הלומד מכל אדם'**. מבחן החכם הוא, אם לומד הוא מכולם. כיון שאם קיימת באדם מעלת החכמה, אזי שואף הוא לחכמה. וחכמה מחפשת חכמה. ולכן לומד הוא מכל אדם. וכך ג"כ לגבי מעלת חיי העולם שבאדם; אם האדם זוכה לפתח את חיי העולם שנטע הקב"ה בו, ממילא הוא מחפש חיים ותמיד שואף לחיים. וכיון שכל מצוה היא חיות, לכן יחפש יותר ויותר תורה ומצוות.

ואמר הגרש"ז מקלם; שאפשר לבחון כל אדם אם זכה להחיות את חיי העולם בנפשו לפי כיוון חייו; אם האדם עצל ואינו מחפש ורודף אחר התורה ומצוות, סימן שחיי עולם לא נתפתחו אצלו. חיים מחפשים חיים. ואם האדם זכה להחיות עצמו בחיי עולם, בהכרח שיחפש חיים, תמיד יעמוד במצב של כוננות וצפיה לקבל יותר ויותר חיות. ומה שהחיים יותר מתעלים התשוקה יותר גודלת. ולכן אין פלא בדבר שאהרן הכהן

שראה כי יש עוד מצוה, עוד חיות רוחנית שהוא לא זכה לה, **'מיד חלשה דעתו'**. ולכן הצטער רבי עקיבא כל ימיו; **'מתי יבוא לידי ואקיימנה'**? הוא שאף ליותר ויותר. כך מונה בטבע חיים, שהחיות שואפת לחיות ולא שייך שביעה בזה, אדרבא ככל שגודלת החיות, גודלת השאיפה ליותר והצלחת חייו של האדם טמונה בזה שיפיח רוח בגחלת חיי העולם הנטועה בו, להגדיל שלהבת חיים ותשוקת נצח, שבה אין מקום לעצלות ורפיון בקיום המצוות.

וענין זה לבחור בחיי עולם הוא מצות עשה; **כפי שכותב רבנו יונה** (בשער שלישי י"ז); **'ודע כי המעלות העליונות נמסרו במצוות עשה, כמו מעלת הבחירה שנאמר: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֱדָם" (דברים' ל).** עי"ש. ובפשוט לא מובן וכי לבחור בתורה ובמצוות זה מצוה? המצוה נוצרת ע"י קיומה, אולם הבחירה לעשות, אינה מצוה בפני עצמה? **אמנם מגלה לנו רבנו יונה חיוב חדש;** שיש מצוה נפרדת בפני עצמה שתוצאותיה כוללות הכל והיא

המצוה לחפש חיים. לבחור בחיי עד. האדם מצווה במצוות עשה לזכות למעלה זו, שחיי עולם יתפתחו בו והוא יהפך ממילא למבקש חיים. **ומסיים רבינו יונה: 'ובעבור המעלות האלה נברא האדם. ומה תקות הנברא, אם לא ישים עמל נפשו ועיקר עסקו בדברים שנברא בעבורם'?** ע"כ.

מוכרח כל אחד להשתדל להחיות את עצמו ודבר זה יכול לבוא ע"י הרחבת הדעת בהבנת התורה. וזה כלל ידוע כי **"התקמה תתנה בְּעֵלְיָה" (קהלת' ז).** וכן בקיום המצוות; צריך להכניס בקיומם תשוקה וחיות, לעורר חיות בכל פעולה ואז נכנס האדם לתהליך עליה שהחיות תחפש חיות ויגדל ויעלה יותר ויותר להתאחד במקור החיים ושרשם, לזכות באורו של הקב"ה המאיר בחסדו לחוסים בצלו וכפי שכתב **דוד המלך בתהלים; "מה יקר חסדך אֱלֹהִים וְגִבּוֹר אֱדָם פִּנְפִּיף יִחְסִינוּ: יִרְגְּזוּ מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ נִחַל עֲדִינִה תִּשְׁקֶם: פִּי עֲמֹד מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר" (תהילים' לו).** (אור יחזקאל). ■

מעלת הלימוד

ונתן לנו את התורה

מה השיב ה'חפץ חיים' לאברך ששאל מדוע חוזר הוא על דרשתו מידי שנה

פעם אמר לי תלמיד של ה'חפץ חיים' זצ"ל מראדין; "אם אתה רוצה, אשמיע בפניך שיחה של ה'חפץ חיים'. זה יקח שלש דקות אבל אתה צריך לחשוב שה'חפץ חיים' עומד לפניך, שאני ה'חפץ חיים'."

וכך החל לספר; שבתחילת זמן אלו, אחר התפלה, עמד ה'חפץ חיים' ואמר; "עוד מעט יתחילו לבחור אתרוגים לסוכות" (בפולין לא גדלו אתרוגים והיו מביאים אותם מהארצות החמות ורבים היו נפסלים בדרך. לפעמים הגיע שוויו של אתרוג מהודר לעשרה רובלים - כאלף שקל של ימינו, לפעמים יותר. ולכן היו עיירות שקנו במשותף אתרוג לכל הקהילה) "מצות אתרוג היא מדאורייתא ביום הראשון בלבד. בשאר הימים, מדרבנן. ועבור מצוה אחת, משלמים אלף שקל והגאון מוילנה זצ"ל כתב (ב'שנות אליהו', ריש פאה) שבכל מלה של תלמוד תורה מקיימים מצות עשה מן התורה. **וביררתי;** בדקה, אפשר לומר מאתם מילים. להרויח מאתם אלף שקל! ובשעה שתיים עשרה אלף מילים, שנים עשר מיליוני שקלים! וב'ירושלמי' (ריש 'פאה')

אמרו; שכל מצוותיה של תורה אינן שוות לדבר אחד מן התורה, היינו לדיבור אחד, למלה אחת. נמצא, שבשעת לימוד מקבלים שכר כנגד שבעה מילארד שלש מאות חמישים וששה מיליוני שקלים! כמה מצוות אפשר להכין לקראת ימי הדין הבאים עלינו לטובה, אם למדים ברציפות וברצינות, אם לא מתבטלים בסדרים ואף מוסיפים עליהם!"

לאחר השיחה הקצרה והנוקבת נגש אחד ה'עלטער'ס', הבחורים המבוגרים, אל ה'חפץ חיים' והעיר; "שאת השיחה הזו השמיע אשתקד". "לא בפני אותם בחורים" השיבו ה'חפץ חיים' "יש בחורים חדשים". **הסכים** "אבל רובם כבר שמעו"..." "ברכות יחולו על ראשך" אמר ה'חפץ חיים' **במתיקות** "הנני לשאלך שאלה; בכל שנה מכבדים את פלוני ב'חתן תורה' ואת פלוני ב'חתן בראשית'. אשתקד כבדום ובשנה שלפני כן והשנה יכבדום ובשנה הבאה. הסבר אתה שזה הוגן. הלא כבר כבדום, כבר הביעו להם הערכה, מן הדין שיכבדו אנשים נוספים, יש עוד מכובדים הראויים לכך!"

הבחור שתק. לא היתה לו תשובה. הטענה צודקת. "אבל אומר לך; השנה יקראו להם בפעם הראשונה!" "בפעם הראשונה? איך זה? והלא קראום אשתקד ולפני שנתים ושלוש!" "הלא תבין לא להם קראו! הם נראים אותו דבר, אמנם. אך בינתיים למדו שנה נוספת, העמיקו והגביהו והתורה יוצרת את האדם, מגבשת ומשפרת ומשנה. **"ושמרתם את חקתי ונעשיתם, אתם"** (ויקרא' כח), **'אל תקרי אתם' אלא אתם** "כאילו עשיתם את עצמכם" (סנהדרין' צט:). כיצירה חדשה הם. ומגיע שיקראום ל'חתן תורה' ו'חתן בראשית'. וממילא תבין, שדברים אלו אמרתי אשתקד בפני הבחורים של אשתקד ואולי שמעום כדרגתם אז ולא עשו הדברים פירותיהם הראויים. ובינתיים גדלו במשך השנה והתעלו בתורה ויהיו לאחרים וישמעום אחרת ויפעלו פעולתם בהתאם!" **(הגה"צ רבי יעקב גלינסקי שליט"א מתוך הגדה של פסח 'והגדת')** ■

לשון הרע

"לִפְנֵי יִקְצַף הָאֱלֹקִים עַל קוֹלְךָ וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ"

כחו של דיבור

לח"ח: העון המר הזה חמור משאר עונות, שבשאר עונות באותו האבר שהוא עושה בו העון, הוא ממשיך עליו רוח הטומאה. לא כן בעון לשון הרע הוא ממשיך על כל אבריו רוח הטומאה ומטמא אותם. כמו שכתוב ב'זוהר' הקדוש פרשת 'מצורע': 'רבי חייא אמר: "כל מאן דאפיק לשנא בישא, איסתאבו לה כל שיפא ויתחזא לסגרא (פירושו: ראוי להיות מסוגר). בגין דההיא מילה בישא סלקא ואתער רוחא מסאבא עלה ואסתאבא. אתי לאסתאבא מסאבין לה. [והוא כעין שאמרו חז"ל (ב'יומא' ל"ט): 'אדם מטמא עצמו מלמטה, מטמאין אותו מלמעלה'], במילה דלתתא אתער במלה אחרא' והטעם הוא פשוט; כי אין הדבור ענין פרטי באדם, כמו שאר אבריו, אשר כל אחד ואחד לתועלת בפני עצמו, כי אם הוא כלל האדם ושלמותו ולכן בהשלימו על ידי עסק התורה, יתקונו כל אבריו, כי משרה עליהם רוח הקדושה להחיותם ולקיימם בזה ובבא. כמאמרם ז"ל ('עירובין נד.); 'חש בראשו יעסוק בתורה... חש בגרונו יעסוק בתורה חש בכל גופו יעסוק בתורה, שנאמר: "וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מִקְפָּא" ('משלי' ד כב). ולהיפוך חס ושלום, על ידי דבריו האסורים הוא מקלקל ומטמא את כל אבריו וכל אבר ואבר נופל ממדרגתו, על ידי זה. ומה יתרון להם שבעליהם הוא חי מדבר, כי אם במה שהוא יצטרך ליתן דין וחשבון?! ('שמירת הלשון' ל'חפץ חיים' הבוא בספר לקוטי ח"ח קונטרס 'תלמוד תורה'). ■

מעט מעט, עד שיעמוד על מכונו כראוי. **בוא וראה עוד;** כמה גדול עונש העון המר הזה, שבדברי לשון הרע ורכילות שהוא מדבר הוא מאבד את מעט התורה שיש בידו. **שזה לשון המדרש 'שוחר טוב' במזמור מ"ב: "אַל תתן את פיך לְחַטֵּיא אֶת בְּשָׂרְךָ" ('קהלת' ה ה) מדבר בלשון הרע... "לִפְנֵי יִקְצַף הָאֱלֹקִים עַל קוֹלְךָ" על אותו הקול שהוצאת בפיו ואמרת לשון הרע על חברך. "וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ" מעט תורה שיש בידך אתה מאבדה'. ופשוט, דכונת המדרש הוא כמו שכתבו הספרים הקדושים. שמי שמדבר לשון הרע על חברו, הוא גורם שנוטלין ממנו זכויותיו שעשה עד עתה ונותנין לחברו.**

וגם אין מקבלין את תפלתו למעלה עבור זה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש פרשת מצורע: 'מאן דאית לבה לישנא בישא, צלותא לא עלת קמה דקודשא בריך הוא, דהא איתער עלה רוח מסאבא. כיון דאהדר בתשובה וקבל עלה תשובה, מה כתיב? "ביום שִׁתְּרְתוּ נְהַבֵּא אֶל הַכֶּהֱן" (ויקרא יד ב) וגו. ובזה יובן מה דכתבה התורה: "וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא" (ויקרא יג מה) ופרשו רז"ל: שצריך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים והוא מחמת שתפלתו אינו מקובל למעלה, לכן גלתה לנו התורה עצה במצטער זה דוקא. וגם נשמתו הקדושה מסתלקת ממנו עבור זה, כמו שכתוב למעלה בפרק ג' בשם הזוהר הקדוש. ועוד מובא בספר שמירת הלשון

בארבעת הפרשיות הקרובות 'בהעלותך' 'שלה לך' 'קרח' 'חקת' ארעו כמה מן המאורעות הקשים ביותר לעם ישראל במדבר ובכלל והכל בשל אי שמירת הלשון. הבה נתבונן בעצות להנצל מזה ונביט בגודל ההרס והחרבן לאדם שלא נזהר בכך. ועצה נכונה לשמירת הלשון, אפילו אם כבר הורגל בו, חס ושלום וגבר עליו יצרו בענין זה, עד שאינו מרגיש בעצמו הלשון הרע שמוציא בפיו, אף על פי כן אל יתיאש מזה. וידע לנכון, כי על ידי חזרת הדין כמה פעמים, יתהפך הענין ויקובע הדבר בטבעו, שירגיש לבסוף כל דבור ודבור שיצא מפיו. ואפילו אם לא יהיה רק אבק לשון הרע, ירגיש בו בלשונו בעת ההיא, כי הקדוש ברוך הוא נטע באדם כח ההרגשה והטבע בו שירגיש יותר, בעת שיפגע הדבר בלשונו. (והוא כעין מה שאמרו חז"ל ב'חולין' יז: 'מה בדיק לה בלישנא') והכח הזה מועיל מאד ללמוד התורה, שבעת שהוא מוציא את הדבר מלבו ללשונו אז נבחן הדבר אם הוא הגון. כמו שאמרו חז"ל: "כִּי תִיַיִם הֵם לְמַצְאֵיהֶם" ('משלי' ד, כב) בפה'. וכן כהאי גוונא בכל עניני הדבור, רק מחמת רוב ההרגל לדבר דברים יתרים ושלא ליתן לב להם, נחלש מאד זה הכח אצלו. אכן כאשר יעשה כדברנו הנ"ל ובודאי ישים לב לדברים שידבר מעת ההיא והלאה, יתחיל כח ההרגשה הזה להתחזק אצלו

קרית אונו מתנ"ס בקריה האקדמאית צה"ל 104 ביום רביעי יג סיון 15/6/11

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

ממשיכים...
לא לאכול! מוצרי
'עלית - שטראוס'

פרשת 'בהעלתך'

"ועשה פסח לה' בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערפלים"

מדוע רק למצוה זו יש תשלומין?

תבוא עליהם ישועת ה' קודם הזמן, כבימי יציאת מצרים.

"ומגן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד" (ח כה)

"ויעש פן אהרן" (ח ג)

'להגיד שבחו של אהרן שלא שינה' (ספרי)

נשאלת השאלה; מה ראה הכתוב לשבח את אהרן בהדלקת המנורה "פאָשֶׁר צנה ה' את משה"? כלום יעלה על הדעת, שצדיק יסוד עולם כאהרן הכהן ישנה חלילה פרט כלשהו ממצות ה'? אלא, אומר ה'שפת אמת'; מדרך העולם הוא, שבפעם הראשונה מתלהב האדם בכל ישותו לדבר מצוה. וככל שהוא חוזר עליה, הולכת ופגה ההתלהבות הפנימית של עושה המצוה. לכן מציין כאן הכתוב 'שבחו של אהרן', שבכל הל"ט שנים שהדליק את המנורה מידי ערב, לא שינה דבר מאופן קיום המצוה בפעם הראשונה. וזו גדולה הראויה לציין; שמעולם לא נעשתה עבודת הקדש של אהרן הכהן מתוך הרגל ושגרה, כי אם ברטט של קדושה והתלהבות פנימית של קיום מצוה חדשה.

אע"פ שזכה להגיע לגדולה כזו, לא נשתנה כלל בעיני עצמו ולא בא לכלל התפעלות וגאות אפילו כמלוא נימה, אלא נשאר גם להבא אותו עניו ושפל רוח כמקודם. (בשם הרר"במפשיסחא)

טבעו של אדם הוא, שכשהוא עולה למדרגה רמה, הריהו בא לכלל התפעלות עצמית. ואילו אהרן הכהן עשה עצמו כמנורה עצמה - "ויעש פן אהרן"! כשם שהמנורה אינה מרגישה כלל אם גבוהה היא, או נמוכה, כך גם הוא לא נתפעל כלל מעלייתו למדרגות יותר רמות; 'שלא שינה'. (שפתי קדש')

בדרך זו פירש ר' שמעלקי ז"ל מניקלשבורג את הפסוק: "נהייה פגגן הקנגגן ונהייה עליו ג' ה'" (מלכים' ג טו) אם האדם המנגגן הנהו כדוגמת ה"נגגן", היינו; כלי הנגינה. שכשם שהכלי עצמו אינו מתפעל כלל מן הצלילים הנאים שהוא מפיק, כך גם הוא אינו מתפעל ממעלותיו, אזי הריהו זוכה לנבואה - "נהייה עליו ג' ה'". (חוות יאיר)

"על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו" (ט יח)

רבי ישעיה הלוי הורביץ (השל"ה הקדוש) מעיר בספרו 'שני לוחות הברית': בפרשה זו מצינו שלשה פסוקים סמוכים, שבכל אחד מהם נאמר פעמיים "על פי ה'" (ט יח, כ, כג). בכך מדגישה התורה בפנינו, שאדם מישראל אינו עושה תנועה כלשהי בחיים, בין בנסיעה ובין בחניה, בלא שיאמר "אם ירצה ה'" או "בעזרת ה'". רמז לדבר מצינו בכתוב ב'משלי' (יט כא): "נעצת ה' היא תקום". אותיות "היא" בסדר הפוך מרמזות למילים "אם ירצה ה'"; ומעיד כאן הכתוב, שאם מקדים האדם ברכה לה' לפני כל מעשה, מתקימת עצתו בעזרת ה'.

"על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו" (ט כג)

לפנים בישראל כשכולם היו יושבים על מקומם וכל אחד היה שורה במקום אבותיו, היו הבנים נמשכים אחרי אבותיהם בקיום המצוות ובלמוד התורה. והתורה היתה מחזרת על אכסניא שלה. והתוכחה היתה נחוצה רק לשפור המצוה ולהדורה, אבל לא היה צריך האב להזהיר לבנו על עיקרי הדינים; כמו הנחת תפילין, או שישמור את השבת, או שלא לגלח את הזקן, היינו: בבחינת "על פי ה' יחנו". אבל כעת, שמצוי שכל אחד יהיה נודד ממקומו על פת לחם ולהיות קבוע במקום שעיקרי הדת פרוצים ומצוות התורה הפקר בעיניהם ויוכל בקל להמשך אחריהם. ויש שהדבר נוגע לפרנסתו "נעל פת לחם ופישע גגבר" (משלי' כח), להגאל במאכלות אסורות ולעשות מלאכה ביום השבת חלילה ולגלח פאת זקנו. כעת, החובה על כל אחד להזהיר, לא על פרטי

אומר ה'הפץ חיים'; מכאן רמז לכל האנשים, שאחרי חמשים שנה, לא יעבדו עוד כ"כ בעולם המעשה, אלא כל אחד יורו עצמו ביותר לתורה ומעשים טובים, שיהיה מזומן בידו ליום שכולו שבת. וב'אבות' פ"ה כתוב; "גן ארבעים לבינה, גן חמשים לעצה". ופירש הרע"ב; שיוכל ליתן לנו עצה. והנה המשנה אומרת; "מַרְבֵּה עֲצָה, מַרְבֵּה תְבוּנָה" ('אבות' ב) ואומר לנו התנא; "גן ארבעים לבינה". וכשבא אח"כ לימי החמשים, אז נתוסף בו בינה, עד שבאים בני אדם לשאול בעצתו. וא"כ, כל שכן שצריך אז להתייעץ בעצמו אודות עניו, איך להכין צידה לבית מועדו.

"איש איש כי יהיה טמא לנפש או בְּדָרְךָ רַחֲקָה לָכֶם.. וַעֲשֵׂה פֶסַח לַה' בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרַפִּים" (ט י-יא)

העיר ע"כ האדמו"ר ר' שלמה מראדומסק, בעל 'תפארת שלמה'; בכל התורה כולה לא מצינו מצוה שיש לה תשלומים בזמן מאוחר. ורק לגבי קרבן פסח מציעה התורה, למי שנטמא סמוך לחג הפסח ולמי שנמצא בערב פסח "בְּדָרְךָ רַחֲקָה" מירושלים, מועד שני להקרבת הפסח (י"ד באיר). ומדוע זכתה מצות קרבן פסח, למה שלא זכו שאר המצוות? אלא, אומר האדמו"ר מראדומסק; כשהגיע מועד הקרבת הפסח בשנה השניה ליציאת מצרים, היו אנשים מישראל שגילו מסירות נפש והתאמצות מיוחדת לקיום המצוה, כמסופר בפרשת 'בהעלותך' (ט א-ז). משום כך, זכו אנשים אלו לסייעתא דשמיא וה' נעתר לפנייתם וקבע להם ולכל הדורות הבאים מועד שני להקרבת הפסח במקדש. והוא הדין, בגאולה השלמה, העתידה לפקוד אותנו בתום הגלות הארוכה. כאשר בני ישראל יתאמצו בלב ונפש לקרב את 'קץ הימין',

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

עניו, הרי זה סימן מובהק שהוא "ענו מאד מכלל האדם אשר על פני האדמה". (מובא ב'מעיינה של תורה')

"אשר נואלנו ואשר קטאנו" (יב יא)

'אם שוגגין אנו מחול לנו כמזידין'
(ילקוט)

מה פשוטם של דברים אלה? ברם; יתכן שלא ידעו אהרן ומרים להעריך במידה הראויה את גדולתו של משה. אבל עצם דבר זה נחשב להם לחטא גדול כלפי השי"ת, שכן היה עליהם להבין ולדעת, שאם השי"ת מודיע חיבה יתירה למשה, ודאי אין זה לחינם! **"היה לכם לומר; אין המלך אוהבו חינם". ואם תאמרו: איני מכיר במעשיו? זו קשה מן הראשונה!** (רש"י יב פסוק ח). ואם אכן ידעו להעריך נכונה את גדולתו של משה, הרי היה חטאם כלפי משה חמור יותר - מזיד. בעוד שהיה יותר קל כלפי השי"ת. לפיכך, התחננו לפני משה; **'אם שוגגין אנו'** שלא ידענו את גודל ערכך, הרי מאידך גדול חטאנו כלפי השי"ת. על כן **'מחול לנו כמזידין'** - מחל לנו על כבודך, כאילו היינו מזידין כלפיך, למען יקל חטאנו כלפי השי"ת. שכן, נקל היה לו למשה רבנו למחול על כבודו הוא, מאשר על כחוט השערה מכבודו של השי"ת. **'שב שמעתתא בהקדמה'** ■

גדולה. כח התאוה נטוע באדם להצליחו ע"פ דרך התורה ולא לתעב את המחשבה בדברי הבלים. (חפץ חיים' עה"ת)

"ויקרא את שם המקום שהוא קברות התאנה כי שם קברו את העם המתאווים"
(יא לד)

לא רק את המתאווים קברו שם, כי אם התאוה עצמה נקברה שם. היא חדלה מלב כל אלה שחזו בעונש הנורא. על ידי קבירת המתאווים, נקברה התאוה עצמה. ולפיכך נקרא המקום בשם: **"קברות התאנה"** ולא **"קברות המתאווים"** ('בינה לעיתים')

"והאיש משה ענו מאד מכלל האדם"
(יב ג)

האספסוף מתמרמר וצועק עליו. הלך משה אל הנביאים בתקוה למצוא שם הבנה ומנוחה. והנה שומע הוא את אלדד ומידד מתנבאים; **"משה מת ויהושע מכניס"** ('ילקוט שמעוני' לח שעז). ובכן, גם דעת ידידיו אינה נוחה הימנו; הריהו בורח אל חוג משפחתו, אל אהרן ומרים, נביאים בני נביאים, בסברו שהם בודאי יבינו לרוחו ולא יבגדו בו. והנה הוא שומע כי גם הם מדברים בגנותו. ואם אחרי כל אלה נשאר

הדינים, אלא על עיקר קיום המצוות, לידע חומר כל איסור ואיסור וגודל ענשו, למען יקוים בנו; **"על פי ה' יסעו את משמרת ה' שְׁמְרוּ"**. (חפץ חיים' עה"ת)

"וכי תב או מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם" (י ט)

מעיר כאן השל"ה הקודש; בביטוי **"הצר הצר אתכם"**, אין הכוונה רק לאויב חיצוני, האוסר מלחמה על ישראל, אלא מרומז גם האויב הפנימי של כל אדם מישראל, הלא הוא היצר הרע, המסית ומדיח אותנו לדרך החטא. משום כך לא נאמר בכתוב שלפנינו; **"וכי תבוא מלחמה בארצכם"** כפי דקדוק הלשון, אלא נאמר; **"וכי תבאו מלחמה"**, בלשון רבים. כי מלחמת האדם עם יצרו הרע, היא מלחמה מתמדת, שאינה פוסקת עד סוף ימיו בעולם הזה.

"והאספסוף אשר בקרב התאוה תאנה וישבו ויבכו גם בני ישראל" (יא ד)

התחיל הענין מהאספסוף ויתפשט בכל בית ישראל. ו**"התאוה תאנה"**. פירושו; התאוה למה שיתאוו. מחשבתם היתה שוקעת בתאוות וממילא היתה תאוותם

במלון "פה נוף ערד" נופש אמצע שבוע עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום רביעי בצהריים עד יום ששי בצהריים * 2 לילות

נחור חדרים אחרונים לדכאי חיי כפלים לילה ראשון חנם לילה שני 500 ש"ח נוח אפשרות ללילה אחד

יא"י 13-15/7/11 פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה, פעילות לילדים

רישום בטלפון 03-6777779

בס"ד

אתר שופר TV החדש www.shofar.tv

חדשות בזמן אמת בכל שעה ללא הפרעה לגולש. ברכות מהרב אמנון יצחק שליט"א בכמה אופנים. שעורי גמרא מרוכזים של רבנים רבים. שעורי השאלה השבועית העולמית! שעורי הלכות. הרצאות חיות. סרטים שונים. ספרים שלמים להורדה. ספרים אישיים. כתבות יהודיות וחשיפות מאחורי הקלעים. ועוד הפתעות רבות.. האתר מיועד בעיקרו למנויים קבועים שיוכלו להיחשף לכל תכניו ללא כל הגבלה וינתנו להם פריבלגיות מיוחדות לפי תרומת המנוי, פרטים באתר. בחודש הראשון כולם נחשפים לכלל האפשרויות שבאתר. נשמח לראותכם נהנים מהשקעתנו לתועלתכם.

לאחר 3 שנים של מחשבה והשקעה של מאות אלפי ש"ח הגענו בס"ד לגרסת הבטה הראשונה של אתר היהדות הגדול בעולם אתר שופר tv בעיצוב מדהים (עם אפשרות לעיצוב אישי) שעלה בשבוע האחרון לאויר ותוך שבוע אחד נצפו כחצי מליון כניסות.

מעבר לתצורה המדהימה והידידותית ישנם חידושים יהודיים שלא היו באתר הישן, ביניהם: ניתן לשאול את הרב אמנון יצחק שליט"א תוך כדי ההרצאה באימייל ישיר והרב עונה לשאלות הצופים בשידור חי. יש תמלול לכל הרצאה והרצאה שניתן להוריד. יש מסך סינימה ביתי מיוחד לשידורים ישירים. שידורים חוזרים שמועלים מיידית. פלייליסט אישי לכל משתמש. אפשרות שלחת כל תוכן והורדה ישירה. פריצת

פרסום בכל דפי האתר בכמה אופנים וגדלים במחירי מבצע למפרסמים הראשונים 050-6500666 אליהו

במושב יערה בגליל המערבי

שוכנות 6 סוויטות יוקרה
עם בריכות שחייה פרטיות ומבודדות
נוף מרהיב
אטרקציות ועוד...

לפרטים 054-5425530/40
אתר: www.alr.co.il מייל: 0545425530alr@gmail.com

קייטת נשים חלואות

3 לילות, 4 ימים, פנסיון מלא
באוויר ובאווירה מיוחדת במלון יפה נוף ערד
בין התאריכים: 26/06/11 עד 29/06/11

* נסיעות לים המלח
* הרצאה בנושא שלום בית
* סדנה באומנות

ועוד...

ניתן לקבל פרטים בטלפון

והכל במחיר של 950 ש"ח ב-3 תשלומים
לפרטים והרשמה:
02-5833440 050-4144433 057-3140150

ארגון "ותפלל חנה"

3 ימים

במלון מפואר בכנרת ***
פרשת "שלח" 16-18/6/2011 (למנינם)
בהשתתפות:
הרב יצחק כהן צמח שליט"א רב שכונת נאות רחל בחולון
והפייטן דוד שלמה שירו נעים זמירות ישראל

✓ פסליות אלגריק
✓ גדי כושר
✓ כריכה אלוויספית
✓ ג'קוטי סאונד
✓ אולף כנף
✓ ספאלוויט אלגריק
✓ וזרזר הפקטור

1,490*

במחיר מבצע
* בתדיר גן

נותרו
חדרים אחרונים!
הורדת ענק
טבעת זהב חינם!

לפרטים: נפתלי 054-7005001
אייל 052-5500654

מבצע

3 DVD ב-10 ש"ח בלבד
03-6777779

רמז

"עַל פִּי ה' יִחַנוּ וְעַל פִּי ה' יִסְעוּ"

צדיקים ורשעים הולכים למקום הראוי להם ע"פ בחירתם

אדם בעולם הזה וכל מה שגזר עליהם. "עַל פִּי ה' יִסְעוּ", לעולם הבא. בין היו צדיקים בין היו רשעים, כל אחד הולך למקום הראוי לו, אבל, "אֵת מִשְׁמַכַּת ה' שָׁמְרוּ" שהיא יראת שמים, הם מרצונם שמרו אותה משום שאדם בחירי. אבל לא כל אדם תמצא בו יראת ה', אלא בני אדם בעלי שכל טוב שעשו כעצה טובה שהיא: "וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים" ('דברים' ל טו) שנכתבה בתורה: "עַל פִּי ה' בְּיַד מֹשֶׁה". וזהו; "עַל פִּי ה' יִחַנוּ". ('אשמה ואגיל על התורה' לרבנו עמרם בן שמועון זי"ע).

אינו יכול לזקוף אפילו אצבע קטנה, עד שגזרו עליו מן השמים, חוץ מתלמוד תורה ועשיית המצוות, שהם ביד אדם, משום שאדם בחירי. מן השמים נתנו לו רשות לעשות בעצמו מה שהוא רוצה; ילך לצד ימין, או לצד שמאל. אלא, נתנו לו עצה על ידי התורה שהיא: "וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים" ('דברים' ל טו) אבל, לא גזרו עליו שבעל כרחו יבחר בחיים, אלא הוא מרצונו אם רצה והוא ידע מעצמו שאם יהיה רשע, ילך לענשים של גיהנם ואם יהיה צדיק ילך למעדנים של גן עדן. וזהו שרמז הכתוב: "עַל פִּי ה' יִחַנוּ" בני

"עַל פִּי ה' יִחַנוּ וְעַל פִּי ה' יִסְעוּ אֵת מִשְׁמַכַּת ה' שָׁמְרוּ עַל פִּי ה' בְּיַד מֹשֶׁה" ('במדבר' ט כג) ידוע מאמר רבותינו: ש'המלאך העומד על ההריון לילה שמו והוא נוטל הטיפה ושואל למעלה; "טפה זו, מה תהיה עליה? זכר, או נקבה? עשיר, או עני? גבור, או חלש? ארוך, או קצר? טיפוש, או חכם? ... אבל צדיק, או רשע, לא קאמר! לכך אמרו חז"ל: 'הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים' לכך צריך כל אדם לשמוח במה שגזרו עליו מן השמים. לכך אמרו חכמים שאדם יהיה מאמין שמעצמו

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי י"ב סיון 14/06/11

מירון - קבר רשב"י

טבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - באולם 'ברז'יק' בטבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק

03-6777779 בין השעות 09:00-15:30

זכאי
"כח כפלים" חנינם!
"חי כפלים" 50% הנחה

D.D Line

הדור הבא של תריסי הגלילה

המומחים לתריסי גלילה

ביצוע כל עבודות האלומיניום

מכל הדגמים

נסיון של 20 שנה

תריסי גלילה לחניות, לבתים,

לפרויקטים, חניונים ועוד...

החלפת מנועים

בהנהלת דניאל ודרור danicls500@walla.com
052-8137479 / 052-8975649